

Nr.1068/14.03.2018

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 14 martie 2018

Doamna Silvia-Monica Dinică:

Vă mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Doamnelor și domnilor senatori,

Stimați colegi,

În declarația mea politică de astăzi doresc să vă vorbesc despre cele mai recente avertismente semnalate de către Comisia Europeană în Semestrul European cu privire la sistemul de educație din România. Raportul de țară prezentat în urmă cu doar câteva zile identifică și reliefează principalele vulnerabilități ale acestui sistem deficitar.

Unele vă sunt cunoscute și le auziți frecvent, altele mai puțin. Doresc totuși să le punctez, pentru că ele reprezintă sursa pierderii potențialului capital uman calificat și limitează posibilitățile de creștere pe termen lung: calitatea sistemului de educație, rata ridicată a abandonului școlar, inechitățile dintre mediul rural și cel urban, competențele digitale scăzute, banii alocați și incapacitatea statului de a integra populația romă.

Gândiți-vă că la testările internaționale precum testul PISA ne clasăm constant pe ultimele locuri din Europa. Calitatea sistemului de educație, în pofida încercărilor continue de reformare, este puternic influențată de probleme ce pornesc de la ineficiență și ajung până la calitatea scăzută.

Am fi pe podium în ceea ce privește rata abandonului școlar dacă ne uităm la clasament în sens invers, pentru că am reușit să fim depășiți doar de către țări precum Malta și Spania. Astfel, s-a ajuns la situația critică în care doi din zece copii abandonează școala.

Sistemul de educație din mediul rural prezintă decalaje majore în comparație cu sistemul de educație din mediul urban. Câteva cauze principale care determină diferențe între cele două medii sunt disproporționalitatea numărului cadrelor didactice calificate angajate cu normă întreagă, infrastructura școlară neadecvată sau distanța mare până la unitățile de învățământ și, nu în ultimul rând, dar foarte important, sărăcia.

Raportul atrage atenția și asupra lipsei competențelor digitale de bază a unei mari părți a forței de muncă, ceea ce afectează deciziile de investiții prin reducerea ofertei de lucrători calificați.

Sistemul de educație suferă de subfinanțare cronică și, deși în Legea educației, așa cum știți, este prevăzut să se aloce anual minimum 6% din produsul intern brut, acest lucru

nu s-a întâmplat niciodată. Statisticile europene ne clasează pe ultimul loc la sumele alocate din buget către educație. Romii sunt printre cei mai expuși sărăciei educaționale, deoarece puțini dintre copiii de etnie romă au acces la educație de calitate.

În concluzie, gândiți-vă la faptul că performanța slabă a sistemului de învățământ conduce la limitarea posibilităților de creștere pe termen mediu și lung. Există o corelație precară între învățământ și cerințele pieței forței de muncă și capitalul uman nu pare suficient de adaptat nevoilor competitive existente.

Vă mulțumesc.

Senator Silvia Dinică, Circumscripția nr. 42 – București